

Joost Kocken weet de weg in archieven

door Aad Vernooij

Cijnsboeken, leenregisters, transportactes, doop-, trouw- en begraafboeken uit voorbije eeuwen. Honderden uren zat Joost Kocken gebogen over die archieven in Den Bosch, Grave of Oss. Hij ontcijferde de handschriften uit die tijd en achterhaalde op die manier stambomen en familiegeschiedenissen. Met de gegevens uit al die archieven kon hij een reconstructie maken van de wederopbouw van Ravenstein na de stadsbrand van 1606. Zijn verhaal staat op de volgende zeven pagina's.

Tot zijn zestigste werkte hij bij supermarktketen De Gruyter en diens opvolgers. Hij was verantwoordelijk voor de financiële administratie. Na de VUT dook hij in zijn stamboom; hij heeft inmiddels honderden pagina's gegevens over de familie Kocken.

Patriciërs

Joost: “Mijn oudste directe voorvader was *Ceel Jansz. die Cock*; hij woonde op de Gansheuvel. Zijn naam komt in 1572 als getuige bij een leenverheffing. Dan kreeg iemand land in leen van de heer. Zijn broer Jan woonde waarschijnlijk in het middelste van de drie panden die nu het Raadhuis vormen. Hij is schepen geweest. De Kockens behoorden tot de patriciërs van Ravenstein. Ik heb ook een Kocken gevonden die kok was op het kasteel van Grave. Waarschijnlijk komt de naam Kocken van dat beroep.”

“Mijn overgrootvader Jan Kocken ging van Huisseling naar Oss. Hij was er kuiper en broodbakker. En veertien jaar wethouder. Mijn vader, ook Jan, werkte bij Van den Bergh en Jurgens, tot die naar Rotterdam verhuisden in 1929. Hij woonde op een landgoed bij Boxtel en kocht na zijn pensionering een huis in Berlicum, waar ik ben geboren. Door mijn stamboomonderzoek kwam ik in aanraking met Huisseling en Ravenstein.” Joost schreef in het boek over Huisseling over de periodes vóór de 19^e eeuw. Hij publiceerde ook artikelen in dit blad over Ravenstein.

Joost Kocken.

Gigantische klus

Over zijn onderzoek naar de wederopbouw van Ravenstein zegt hij: “Alles bijeen is het een gigantische klus geweest. Ik ben er begin 2021 mee begonnen. Vorige maand ben ik 90 jaar geworden. De energie wordt minder. Ik ben blij dat ik zover hersteld ben (van een herseninfarct, red.) dat ik het toch nog binnen redelijke tijd heb kunnen afronden. Ik ben blij dat ik deze studie nu kan delen met de lezers. Ik hoop dat deze bijdrage tevens benut kan worden voor duiding van archeologisch onderzoek.”